REVOLT

Mjesečni glasnik Kreativističkog pokreta
Broj XVII - kolovoz 2013.

- Vrijeme nije na našoj strani
- Invictus - interview 2013.
- Zimski Rat - Kako je Finski David zaustavio Sovjetskog Golijata
- Nikada više nećemo gledati kroz oči zmije

Vrijeme nije na našoj strani

Dok se naša rasa i kultura strmoglavljuju sa svoje uzvišene pozicije superiornih graditelja civilizacije, mnogi naši ljudi nastavljaju vjerovati da budućnost naše krvi počiva na sposobnosti educiranja drugih da postanu rasni aktivisti. Dugo godina pokušavali smo educitati mase i pali smo prije no što smo shvatili da je to gubljenje vremena. Onda smo odlučili tražiti samo inteligentne ljude i educirati ih. Ovo se čini više nego čudnim, budući da inteligentna osoba ne bi trebala biti poučavana o nekim takvim osnovama kao što je rasa. Većina naše propagande bila je vođena prema ovom cilju neko duže vrijeme, ali to jednostavno ne funkcionira. Nešto je loše ovdje? Nedostaje li neki sastojak čovjeku u masi? Da li je moguće da samo manjina dolazi predinstalirana s tim sastojkom koji nedostaje? Ako educiranje zaista djeluje, vjerujemo li zaista da se možemo natjecati protiv najveće i najsofisticiranije propagandne mašinerije koju je svijet ikada vidio, da ne spominjemo crkvu, državu, škole itd.?

Naša sićušna količina propagande ne čini ništa u mijenjanju umova velike većine onih koji ju čitaju, slušaju ili gledaju, ali istomišljenicima koji su naišli na nju, na kraju krajeva, nudi veliku utjehu da nisu sami u svojim vjerovanjima (osjećajima). Samo ovaj razlog već opravdava našu propagandu. Licemjerni rasist, čiji je životni položaj u masi ljudi, gledat će pa čak i čitati dio rasnih materijala, ali nikad neće postati rasni aktivist, barem ne prije kolapsa Sistema. Možda on je rasist, ali on je individualni rasist, ne plemenski rasist. Sebična priroda čovjeka mase spriječava ga da postan aktivan u našoj Krvnoj bitci. On neće postati aktivan prije nego osjeti da je njegov sićušrni osobni svijet u opasnosti.

Ako propaganda služi takvoj vitalnoj funkciji, što je ona pogrešno s "projektom edukacije"? Jedan od problema je da puno očekujemo od ovog truda. Drugi je smjer, ili prije nedostatak istoga. Ovaj stav je prije svega zbog našeg nerazumijevanja ljudske prirode. Moramo prihvatiti realnost da naša propaganda u velikoj mjeri služi kao reklama za zamjenu "pitanja suštine ideja" koje gubimo s vremena na vrijeme iz raznoraznih razloga. Naše brojke se povećavaju u srazmjeru s našim gubicima, kao i što se proporcionalno povećavaju u ukupnom bijelom stanovništvu. To proizlazi iz toga što je naša propaganda primijećena od ljudi koji su

izgrađeni od prave stvari. Propaganda također služi tome da mase shvate da nismo bacili ručnik (rečeno boksačkim riječnikom). Dok se naša rasa strmoglavljuje prema dolje, to čini i Sistem. Bijele mase će nas slijediti ako osjete da bi smo mogli pobijediti.

Moramo unaprijediti našu definiciju masa kako bi smo se upoznali sa stvarnošću ljudi koji pripadaju toj grupi. Taj izraz više ne označava "slabe i glupe proste ljude". Danas su naša sveučilišta upakirana zajedno s čovjekom mase. On je postao "prosvijetljen" i sad je upleten u scaki aspekt demokratskog društva. On je u području znanosti, inženjerstva, medicine, arhitekture, istraživanja i razvoja, itd. Oni su sveučilišni profesori, pisci, filozofi, religijski vođe i pjesnici. Oni su izabrani u javne urede i članovi su Mense. bez dubokog razumijevanja čovjekove prirode vrlo je teško shvatiti da većina ovih ljudi dolazi od izvornog čovjeka mase.

Ako nastavimo neuspjevati shvaćati ovu stvar, dublje razumijevanje čovjekove prirode, također ćemo nastaviti gubiti dragocjeno vrijeme, a vrijeme nije na našoj strani. Ne uspjeti vidjeti značajne rezultate naše propagande je jedan od razloga zašto mnogi naši ljudi postaju tužni i kažu "dovraga s tim" i samo odustaju. Neki se povlače na područja koja su, za sada, većinom bjelačka, dok drugi ostaju na istom i muče se oko našeg "kontroverznog kretanja prema ničemu". Ako smo pametni koliko smatramo da jesmo, ubrzo ćemo shvatiti da je naša strategija propagande pogrešna, s obzirom na vjerovanje da je edukacija ključ naše rasne budućnosti. Moramo iznova osmisliti našu strategiju i također skupiti hrabrost da napravimo nužne promjene. Ne možemo si dopustiti da budemo "postavljeni na naše puteve" o trošku naše rase. AKo nastavimo držati taj elitistički stav, kao opozicija osnovnom biološkom rasnom stavu, nama će se poslijednji smijati.

Naš životni put brzo se približava raskršću rasne sudbine u Aleji Života ili Smrti. Na tom sjecištu, put Života križa se sa putom Smrti. Naša Krvna duša ili Rasna duša (A. Rosenberg) ili će živjeti ili će umrijeti na tom bojnom polju. Jedan put vodi vječnoj Smrti. On je popločen blatom

i krvlju prošlih gubitnika u ovoh bitci. Put Života nije vječan, on samo dopušta da rasa nastavi svoj put Života, gdje će jednoga dana naići na druge prepreke koje će ju možda odvesti natrag na raskrižje. To je prirodni tijek Života. Kako god, mi prilazimo tom raskrižju sudbine na neprirodan način. Bili smo prisiljeni marširati u Aleju, a gospodari Sistema imaju namjeru prisliti nas da marširamo na putu prema Smrti. Nitko od nas to ne bi porekao. Nije upitno što moramo učiniti na raskrižju, ali, pitanje je Hoče li tada biti kasno da se išta učini? najvažniji naglasak trebao bi biti na strategiji. Ne mogu svi biti u pravu, a svi mogu biti u krivu. Želimo li da kocka donese odluku o budućnosti naše Krvne duše?

Niti jedna od ovih strategija nije se dokazala po sličnim okolnostima, nikada! Zašto? Zato što nijedna rasa u zabilježenoj povijesti nije bila u sličnim okolnostima u kakvima se mi nalazimo. Znači li to da je naša situacij toliko kompleksna da će biti potrebni najveći mozgovi da osmisle pobjedničku strategiju? Ne! Najbolja strategija je ona s kojom smo rođeni. Normalno, svi ljudi imaju želju (instinkt) da žive. Moderni čovjek mase (kao i primitivni čovjek) želi da ih netko vodi ili usmjerava kada donose odluke o raznim stvarima. On je pod utjecajem bilo kojeg od "profesionalnih" postulata na područjima religije, politike, medija, medicine (psihijatrije-psihologije), intelektualaca (cjepidlaka), urednika, kolumnista, radio voditelja, itd. Mi, s izuzetkom našeg doprinosa šireg pogleda, se ne razlikujemo previše od čovjeka mase. Većina naših ljudi traži usmjerenje od onih, obično iz naših redova, koje poštuju kao pronicljivije nego što su oni sami, dok sitna manjina ne traži usmjeravanje ni od koga.

Najčešće navođena strategija u našim redovima je čekaj! Nepotrebno je poricati da je timing krajnje važan element određenih strategija, kao što su znanost, lov, proizvodnja, poljodjelstvo, sport i rat. U konvencionalnom ratovanju, timing ima mnogo veći značaj nego u individualnim revolucionarnim djelima. Uz ovo poslijednje, timing je obično presudan u poduzimanju individualnih direktnih akcija. Timing postaje važniji kako direktno djelovanje postaje sve veće. Međutim, još uvijek imamo temeljna neslaganja među našim ljudima s obzirom na timing, kada ćemo vidjeti našu rasnu situaciju kao očajnu? Neki vjeruju da možemo čekati samo da Sistem padne u naše ruke. Sistem će pasti, ali u ruke grupi koja će imati najviše krvi na svojim rukama. Naši "pravni" i "građanski" stavovi su obveze, a ne imovina.

Ponavljali smo "čekaj, još nije vrijeme!", toliko dugo da je postalo ukorijenjeno u našoj podsvijesti i teče kao dio našeg živućeg jezika ili "ispravnog" strateškog jezika."Čekaj!" je evoluirao do toga da je postao prva riječ u riječniku rasnih "aktivista". U kontekstuizvornog korištenja tog izraza, to ima smisla, s obzirom na to da se rasna borba ne proširuje tijekom perioda kada je socio-ekonomska klima nepovoljna. Sve istinske grupe otpora u tom periodu su bile uništene. U tom kontekstu korištenje tog izraza je opravdano. Klima se promijenila i Sistem trune. Bilo smo na silu ugurani u Aleju Života i Smrti, bez previše borbe, tako da su šanse protiv nas sada veće, ali naša vizija je manje opstruirana. Naše oči i uši ne bi smjele propustiti čim više prizora i zvukova u ovoj

manje paničnoj okolini. Trebali bi smo zgrabiti svaku priliku da smanjimo šanse onih protiv nas, na ovom neprirodnom putu ka uništenju naše Rasne duše.Svatko, osim "novih" ljudi, zna da je organizirani otpor u današnje vrijeme praktički osuđen na propast u samom početku, čak i prije početka. Bilo koji uspješan otpor ovaj tren doći će od individualaca koji slijede svoj unutarnji glas, taj neobjašnjivi poriv, da ispune misiju za koju su rođeni. Iz tog razloga ne bi smo smjeli nastaviti ponavljati taj stari zvuk marša smrti, "čekanje". Taj zvuk odnosi se samo na velike organizirane snage otpora, ne na individualce. Stav individualca ne bi trebao biti "prilagođen" da udovolji zahtjevima za govornika bilo koje aktivističke grupe, jer to se odnosi na onaj "nedostajući sastojak" koji samo malo njih ima, a još manje ih razumije. Ako netko ima poriv napraviti nešto što će mnogi nazvati iracionalnim, ili čak "glupim", on je postupio točno onako kako je Priroda zamislila. Nema razlike ako taj čin za posljedicu ima njegovu smrt. Razlika je u tome što je on uporan u svom pozivu, dakle, on je na višoj razini od čovjeka mase. Njegova sila koja ga vodi, njegova Životna sila, njegova priroda, vodi ga da čini ono što Priroda zna najbolje.

Priroda postavlja unutar svih normalnih ljudi naše instinkte za preživljavanje. Za neke to znači samo "ako ih ne možeš pobijediti, pridruži im se", ali za druge to znači podizanje "Crne zastave". Majka Priroda također obdaruje manjinu ljudi s višom razinom percepcije, dozvoljavajući im tako da vide dublje Životni put. To im omogućava da prepoznaju prepreke mnogo prije drugih, nudeći tako dragocjeno vrijeme (naša bit) dok se približavamo preprekama koje se stvaraju kako bi blokirale naš Životni put. Naše okolnosti ne zahtjevaju razmišljanja ili apstraktne misli, samo organske ili prirodne misli. Razmišljanje i apstraktne misli ne bi smjele doći u sukob ili pokušaj da zamijene prirodne misli. Prirodne misli nisu odgovorne za naše okolnosti. većina svih rasnih aktivista imaju tu mogućnost percepcije više razine, nažalost, većina ih to još nije otkrila. Majka Priroda obdarila nas je s tim "nedostajućim sastojkom" samo za jednu svrhu.

Mitovi o crnačkim izumima

SEMAFOR
Izumio Garrett A. Morgan 1923-e? Ne!

Prvi poznati semafor pojavio se u Londonu 1868-e pokraj zgrada Parlamenta. Dizajnirao ga je JP Knight, sastojao se od dva kraka i dvije plinske svjetiljke. Najraniji ulični semafori bili su Lester Wire-ova dvobojna verzija postavljena u Salt Lake City-ju oko 1912-e, sistem Jamesa Hoge-a (US izum #1,251,666) instaliran u Clevelandu od strane *American Traffic Signal Company* 1914-e, i četveroredna crveno žuto zelena svjetla Williama Pottsa postavljena u Detroitu početkom 1920-e. Njujorški prometni stupovi također su 1920-e počeli emitirati trobojne signale.

Križni semafor Garreta Morgana, s kojim se upravljalo ručicom nije bio među prvih pedeset patentiranih semafora; niti je bio „automatski" kao što se ponekad tvrdilo; niti je odigrao ikakvu ulogu u evoluciji modernih semafora.

GAS MASKA
Garret Morgan 1914-e? Ne!

Otkriće gas maske prethodi Morganovom uređaju za disanje nekoliko desetljeća. Rane verzije konstruirali su škotski kemičar John Stenhouse 1854-e i fizičar John Tyndall sedamdesetih godina devetnaestog stoljeća, među mnogim drugim izumiteljima prije Prvog svjetskog rata. Vidjeti *The Invention oft he Gas Mask.*

Checkerboard Recordings proudly presents

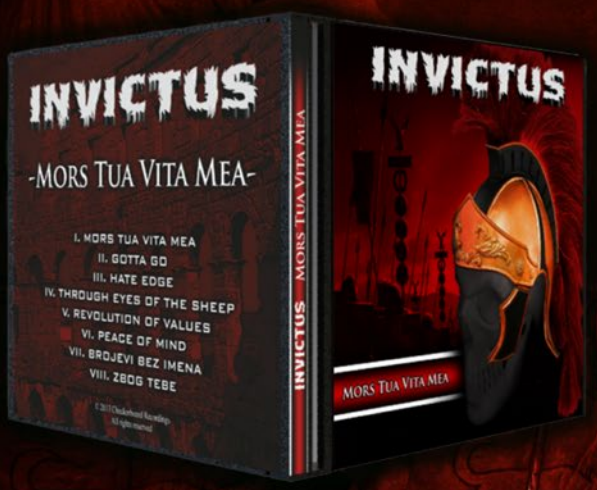

Second full length album of Croatian band INVICTUS. 8-track journey filled with pride, honour, anger and will to fight. Mix of hardcore/progressive style for awakening of White people spirit!

Limited to 200 pieces!
More info: www.creativitymovement.org/invictus
www.temnava.co.nf

WW arts

Ostara Publications

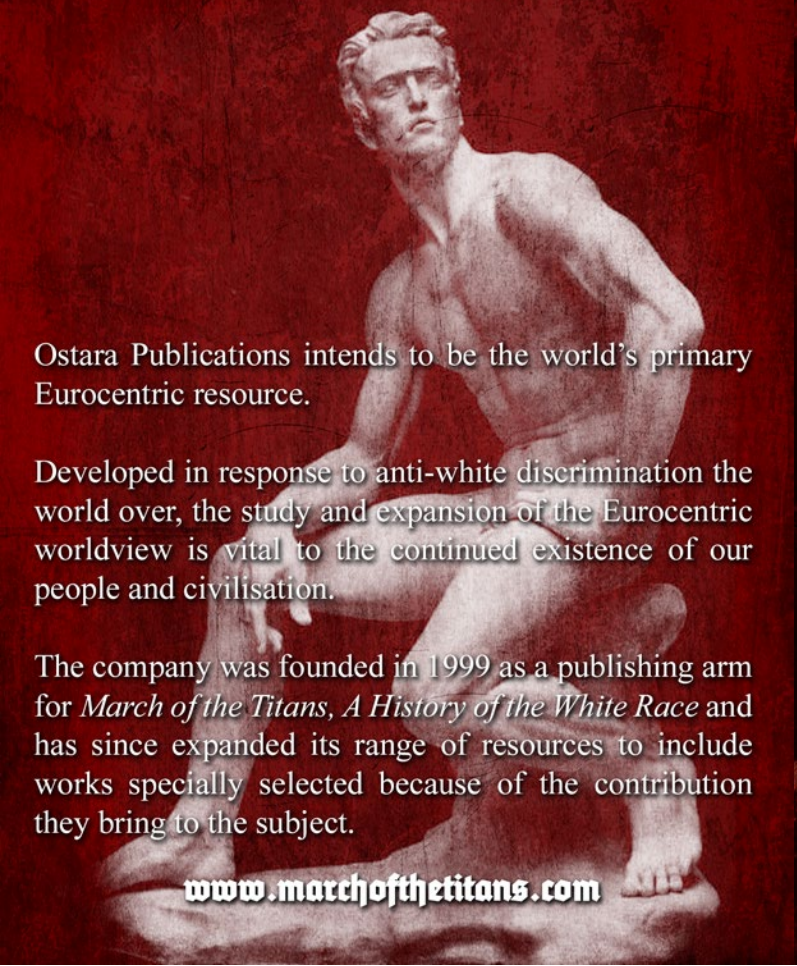

Ostara Publications intends to be the world's primary Eurocentric resource.

Developed in response to anti-white discrimination the world over, the study and expansion of the Eurocentric worldview is vital to the continued existence of our people and civilisation.

The company was founded in 1999 as a publishing arm for *March of the Titans, A History of the White Race* and has since expanded its range of resources to include works specially selected because of the contribution they bring to the subject.

www.marchofthetitans.com

interview:
INVICTUS

REVOLT

Lijep pozdrav, eto, nakon dvije godine ponovno ste izdali album, ovaj put sa nešto drugačijim zvukom i porukom. Kako ste zadovoljni sa svojim radom do sada?

Točno, dvije godine su prošle od našeg prvog albuma i bilo je vrijeme da izbacimo nove pjesme u javnost. Zvuk doista jest ponešto drukčiji, profesionalniji ako to mogu tako reći. Promjenili smo stil pjevanja, to je najveća promjena, ostalo se odnosi uglavnom na ponešto kompleksnije instrumentalne dionice, posebno glede bubnjeva. Poruka je više manje ista kao i na prethodnom albumu, naši stavovi se ne mjenjaju. Zadovoljni smo cjelokupnim radom do sada, to je jedan veliki uspjeh i dostignuće, ponajprije osobni i umjenički.

Naziv "Mors tua vita mea", odakle inspiracija za taj naziv, i dali se radi o konceptualnom albumu, posebno kad se vidi cover cd-a i booklet?

Ja sam oduvijek bio inspiriran rimskom povješću, odakle i dolazi ta izreka "Tvoja smrt, moj život" koja predstavlja borbu za opstanak, a opstanak je moguć samo pobjedom nad neprijateljem. Ne predstavlja ta izreka nekakav poseban koncept vezan uz ovaj album, već predstavlja sveukupni koncept onoga u što mi vjerujemo i što kroz svoje pjesme kazujemo. Koreografija koju smo odabrali za booklet doista jest inspiriran tom tematikom. To mi se činilo shodnim upravo radi te naslovne pjesme i naziva albuma ali to je to. Na albumu ima raznih pjesama o raznim temama.

Jedna od tih pjesama je i "Hate Edge". Da li time službeno promovirate Straight Edge način života?

O tome smo jednom već pričali. Mi nismo Straight Edge band, ali podržavamo, barem ja osobno kao tekstopisac, podržavam takav, zdrav način života bez utjecaja fizičkih otrova. Kažem fizičkih, jer i mnogi SxE ljudi su i dalje pod utjecajem psihičkih otrova, zato se pjesma i zove Hate Edge (to je popularni naziv za Straight Edge ljude koji su rasno osvješteni).

Da li planirate suradnju sa nekim drugim bendovima sličnih karakteristika, poput kompilacija ili split cd-a?

Uvijek smo otvoreni za suradnju, mada trenutno nemamo nekih određenih planova. Trebali smo sudjelovati na kompilaciji Soundtrack for revolution, volume 2, mada iz nekog razloga kompilacija još nije ugledala svjetlo dana. Mislim da bi dobra ideja bila izrada glazbene kompilacije hrvatskih WP bendova, nešto s čim svi zajedno možemo izaći na stranu scenu, mada se može reći da mi već jesmo na stranoj sceni, nekolicina koliko nas ima.

Što vas je primarno natjeralo na promjenu načina pjevanja?

Osnovni razlog, ovaj glas mi se više sviđa, melodičniji je, a drugo, nema prevelike svrhe imati pjesme sa određenom porukom, ako slušatelj ne može jasno čuti poruku, zar ne?

Planirate li nove radove?

Apsolutno, međutim za sada ništa konkretno, tek smo završili sa ovim projektom. Jako sam zadovoljan sa ovim albumom, napravljen je profesionalno i to je bio cilj. U svakom slučaju ne stajemo, idemo dalje, korak po korak.

Kako komentirate posljednja zbivanja u Hrvatskoj, od uvođenja spolnog odgoja u škole, do sve većeg pritiska homoseksualnog lobija na zakonodavstvo i društvo?

Klincima ne treba nikakav poseban spolni odgoj u školama, u današnje doba hiperinformiranosti naša vlada doista misli da klinci ne znaju kako se prave djeca i da postoje spolne bolesti? I do sada je postojao spolni odgoj, na ovaj ili onaj način, učio se kroz biologiju i slične predmete, sve ono što je potrebno da djeca shvate ono što moraju znati o ljudskoj spolnosti. Ovdje se ne radi o spolnom odgoju, pa nismo mi Amiši, pobogu da nitko o tome ne priča, ovdje se radi o indoktrinaciji budućih generacija degenerativnim idejama koje promiču neprirodno spolno ponašanje kao normalno. Homoseksualizam je poremećaj, bilo da se radi o fiziološkim čimbenicima poput hormonalnih poremećaja, bilo da se radi o psihološkom poremećaju, i kao poremećaj se ne može djeci predstavjati kao normalna stvar, isto je sa transeksualcima i svim ostalim oblicima perverznog seksualnog ponašanja. Tu se radi ne radi o spolnom odgoju nego o ideološkoj indoktrinaciji naše djece, a upamtite jednu stvar, nitko osim roditelja nema pravo odlučivati o tome kako će odgajati svoje dijete, nitko. Na žalost, država se oglušuje na zahtjeve većine (pritom govorim o referendumu za izmjenu teksta Ustava glede definicije braka), a tobože smo demokracija, to dovoljno govori u čijem interesu naša vlast radi. Pozitivno je to što ovaj put barem stvorena nekakva inicijativa otpora toj prisili, no što će bit od svega, vidjet ćemo.

Malo smo skrenuli sa osnovne teme, ali da postavim još jednom pitanje vezano uz hrvatske prilike. S obzirom da smo ušli u EU, kako vidite hrvatsku budućnost?

Ja ju ne vidim, vide ju oni koji su stvorili EU da bude mega država kojom će vladati svima nama. Svi moramo shvatiti da EU nema veze sa Europom, to je institucija stvorena kako bi određene interesne skupine, a znamo koje su to, vladale svim tim državama, jer lakše je vladati sa jednom konfederacijom koja ima zajedničke zakone i ustav, nego sa pedeset evropskih država koje svaka vodi svoji politiku. Ne vladaju sa EU niti Nijemci, niti Francuzi niti Englezi, kao što ni SAD-om ne vladaju amerikanci. Pametnom dosta.

Posljednje pitanje, dali smatrate da je glazbeni medij preuzeo primat od pisane riječi, da na ljude više utječe glazba nego knjiga?

Na žalost, da. Svakome je jasno da se u jednoj pjesmi, pa čak niti cijelom albumu ne može dovoljno opisati ono što čovjek može napisati u nekoliko stranica knjige, da ne govorim o cijeloj knjizi. Međutim, knjiga ima jednu trajnu i unikatnu vrijednost, dok glazba, pogotovo u današnje vrijeme opće dostupnosti gubi na vrijednosti. U pogledu ideološke promidžbe, glazba je pješaštvo, dok je knjiga teška artiljerija.

Zimski Rat

Kako je Finski David zaustavio Sovjetskog Golijata

REVOLT

Nakon Njemačke invazije na Poljsku 1939 i učinkovite demonstracije udarne snage novoga Wermachta cijela je Europa počela strahovati, a prije svega strah se uvukao među vođe Sovjetskog Saveza, jer koliko god su Hitler i Staljin potpisali pakt o nenapadanju, bilo im je svima jasno da nacional-socijalizam namjerava jednom zauvjek obračunati sa komunizmom i zauvijek ga iskorijeniti sa lica zemlje. Upravo iz toga razloga SSSR je gotovo istodobno kada i Njemačka napao Poljsku, kako bi na stranom teritoriju pripremio obrambene linije za budući sukob sa Reichom.

Druga stvar koja je zabrinjavala Sovjete bila je velika blizina Finske jednom od najvećih i najutjecajnijih gradova SSSR-a, Lenjingradu, te im je bilo jasno da u slučaju da Finska odluči Njemcima ustupiti svoj teritorij obrana Lenjingrada biti će gotovo nemoguća.

5. listopada 1939 Rusi su pozvali Fince na pregovore kako bi razgovarali o 'konkretnim političkim pitanjima'. Finskoj vlasti je odmah postalo jasno da su oni sljedeći na Sovjetskoj crnoj listi, tako da je već 6. listopada izdan proglas za mobilizaciju kompletne vojske, a već 10. listopada održana je generalna mobilizacija gotovo svoga pučanstva. Istoga dana započeli su i pregovori u Moskvi koji su trajali sve do 8. studenog. Rusi su tražili da im Finci prepuste pomorsku ratnu bazu na Finskom Zaljevu za obranu Lenjingrada, a za uzvrat su nudili teritorij na sjeveru u pokrajini Karelia. Finska vlada odlučno se odupirala svim zahtjevima Rusa, jer popuštanjem bi ugrozili svoju odluku da ostanu neutralni u ratu koji se pomalo zahuktavao na Europskom teritoriju. Dva glavna Finska pregovarača, Vaino Tanner te Juho Paasikivi odbili su sve zahtjeve Sovjeta te se vratili u zemlju. Finci tada nisu očekivali ratni sukob, jer su vjerovali kako će se Sovjeti bojati strane vojne intervencije, ali za manje od mjesec dana Crvena Armija je napala Finsku.

Dogodilo se to rano ujutro 30. studenog 1939, bez ikakve objave rata, kada su Sovjetski bombarderi te mornarica napali Helsinki, pri čemu su poginula 93 civila. Iako su svi očekivali laganu i brzu pobjedu Crvene armije, koja je bila tada čak 50 puta brojčano veća od Finske vojske, te sa daleko suvremenijom ratnom opremom, već prvog dana rata postalo je jasno kako će Finci biti tvrd orah za Ruse. Plan Staljina bio je osvojiti čitavu Finsku, te postaviti prokomunističku vlast na čelu sa Ottom Kuusinenom, Finskim komunistom kojeg je 1. prosinca 1939 Staljin proglasio Finskim vlastodršcem. Staljin je je očekivao podršku Finskih radnika, te je započeo usporedno sa vojnim operacijama i propagandni rat za Finsku, ali tu je uskoro doživio jedan od najvećih debakla promidžbe uopće. Sovjetska propaganda odbačena je sa gađenjem, te je gotovo cijeli Finski narod, uključujući i predstavnike svih radničkih, do tada prokomunističkih sindikata odali su počast poginulim Fincima koji su dali svoje živote na oltar domovine boreći se protiv komunističke revolucije 1918.

Ipak, unatoč potpunoj podršci naroda, Finska obrana bez strane pomoći činila se nemoguća. Granica sa Sovjetskim savezom bila je dugačka oko 1 300 km dok je Finska populacija jedva brojila 3,5 miliunna stanovnika. Ipak, uz veliku pomoć teško pristupačnog terena, brojnih šuma i jezera, velike hladnoće i snažnih obrambenih linija u pokrajini Karelia, koja

se nalazi na samoj granici sa Sovjetskim Savezom, Finci su uspjeli odbiti prve napade Crvene armije te steći prva borbena iskustva.

Najjače oružje Finaca bio je njihov veliki moral, te odlučnost da se bore sve do posljednjeg čovjeka. Bile su to bitke pune herojstva, gdje je jedini mogući ishod za Fince bio pobjeda ili smrt. Sovjeti su bili iznenađeni tako jakim otporom Finaca, ali unatoč teškim gubicima nisu nimalo posustajali, zahvaljujući stalnoj brojčanoj nadmoći i nepresušivim zalihama i pojačanjima koja su stizala sa Istoka. Finci su pak s druge strane iznimno dobro koristili teren te artičku hladnoću, kao i svoju jedinstvenu motti taktiku (naziv motti dolazi od finske riječi za cjepanicu). Cilj motti taktike bilo je razbijati velike skupine vojske u manje, nepovezane skupine, kojima bi međusobna komunikacija i koordinacija bila gotovo u potpunosti onemogućena te tada ih uništavati jednu po jednu. Također su vrlo jako oružje Finaca bile takozvane ski-patrole, vojnici upotpunosti u bijelim uniformama na skijama koji su napadali iznenada iz šuma u malim skupinama te zadavali velike gubitke Rusima. Njihova pojava ulijevala je strah u kosti Rusa, koji su ih zbog njihovog gotovo nevidljivog djelovanja i bijelih uniforma prozvali 'duhovima iz šuma'.

Ključna bitka cijeloga rata odvijala se od 8. prosinca 1939 do 7. siječnja 1940. 163. divizija Crvene armije neočekivano napala sa sjevera te osvojila strateški važno selo Suomussalmi koje je branio samo jedan bataljun, ali uskoro su Finci dobili pojačanje te je pukovnik Hjamar Siilasvuo dobio zapovjed za protunapad na Suomussalmi. Glavnina snaga napala je selo izravno, ali su naišli na jak otpor sovjetskih jedinica te pretrpili velike gubitke. 24. prosinca Sovjetske trupe su pokušale protuudar ali nisu uspjele probiti obruč Finske vojske koji ih je držao pod opsadom. Tri dana kasnije stiglo je novo pojačanje Fincima koji su napali te teško porazili Sovjetske vojnike koji su držali selo. Tijekom toga napada stiglo je novo pojačanje Crvene armije sa istoka, ali na cesti između Suomussalmia te Raatea presrele su ih Finske jedinice te čitavu 44. i 45. diviziju motti taktikom uništili u razdoblju od 4. do 7. siječnja. Bio je to strašan udarac moralu Sovjetskih boraca.

Uvidjevši kakvo poniženje stvara jedna mala Finska vojska Crvenoj armiji, ponosu Boljševista, odlučeno je kako će se napasti Finsku snažnije nego ikada prije. Na čelo vojske postavljen je Timoshenko. 1. veljače 1940 uz snažnu podršku atiljerije započela je nova ofenziva Sovjetske armije. Taktika je bila jednostavna: Snažnim udarom topništva oslabiti Finske obrambene linije u Kareliji te tada masovnim napadom pješadije i tenkova pregaziti Fince. Ipak, unatoč svemu tome ponovno su naišli na snažni otpor Finaca te iako su uspjeli probiti do tada nepremostivu Mannerheim liniju ubrzo su zaustavljeni, iako

su povremeno uspijevali dalje napredovati. Finska vojska bila je uvelike oslabljena, prije svega zato što je Švedska odlučila povući svu pomoć u ljekovima, hrani i opremi koju je do tada slala Finskoj, ali i zbog toga što očekivana i obećana pomoć u ratnoj tehnici i ljudstvu iz Engleske i Francuske nije nikada stigla, osim 5 000 dobrovoljaca koji su stigli još početkom rata sa ciljem borbe protiv komunizma. Početkom ožujka Finske zalihe municije počele su ponestajati, ali nasreću to Rusi nisu znali, te su uz posredovanje Njemačke ponudili Finskoj nove pregovore.

Mir je potpisan u Moskvi 13. ožujka 1940. Uvjeti koji su nametnuti Fincima svakako nisu bili povoljni, ali s obzirom da su Finci ostali upotpunosti bez zaliha streljiva, te da su Britanija i Francuska otvoreno izjavile kako ne namjeravaju slati svoje postrojbe u Finsku, takav ishod bio je neizbježan. Finska je izgubila oko osmine svojeg teritorija, uglavnom uz granicu sa SSSR-om, i to pretežno u pokrajini Karelia te Salla, te pomorsku bazu Hanko. Dogodio se masovni egzodus izbjeglica te su doslovno svi Finci koji su živjeli na teritoriju koji je sada pripao Sovjetima otišli na zapad, u svoju domovinu. Ipak, veći dio izgubljenog teritorija vraćen je u ponovnom sukobu sa Rusima u razdoblju od 1941 do 1944.

U ovome ratu koji je trajao nešto više od 4 mjeseca poginulo je 25 000 Finaca te ih je još 40 000 bilo ranjeno, što su bili relativno veliki gubici za jednu zemlju od jedva 3,5 miliuna stanovnika. Izvori o Ruskim gubicima uvelike variraju, ali je nesumljivo kako je riječ o daleko većim brojkama, koje se kreću od 400 000 do čak miliun mrtvih! Ipak najveći je udarac pretrpio ponos i ugled Crvene armije koji je gotovo upotpunosti uništen na Finskoj hladnoći. Uz Španjolski građanski rat, bio je to najjači udarac koji je Crvena zvijer pretrpjela, a uskoro im se spremao daleko jači udar sa zapada, kojem je samo 20 kilometara nedostajalo da slomi Boljševizam i Crvenu prijetnju jednom zauvijek.

(preuzeto iz arhive *HRCrusader-a*)

BIBLIJA BIJELOG ČOVJEKA:
Nikada više nećemo gledati kroz oči zmije

Zamislite si slijedeću situaciju. Mlada majka živi s mužem i troje djece u primitivnoj kućici u vrijeme divljeg zapada. Djeca su starosti šest, četiri, dvije godine i još je jedno dijete na putu. Sva djeca spavaju u jednoj maloj sobi.

Vječni neprijatelj. Jedno jutro na majčino zaprepaštenje, ona ugleda čegrtušu sa svojim leglom ispod dječjih kreveta. Majka zna bez sumnje što joj je činiti. Sklanja djecu izvan sobe, uzima klipu drveta iz hrpe za ogrjev i na smrt premlati zmiju i njezine mlade.

Nepomirljiv konflikt. Očito je da je ovdje došlo do konflikta, sukoba interesa. S jedne strane su se našli majka i njezina djeca, a sa druge strane zmija. Obje strane su vidjele situaciju u drugom svjetlu. Ti pogledi su bili nepomirljivi. Puni emocija i neprijateljski nastrojeni. To je u biti stvar života i smrti. Obje strane nisu mogle preživjeti u istoj sobi i za majku je zmija odmah značila neposrednu prijetnju njezinoj obitelji. Zato nije bilo prostora za pregovore ili za pomirenje, preživljavanje je bilo jedino bitno.

Sa gledišta zmije. Prije nego pojasnimo majčino gledište, prvo ćemo pojasniti gledište zmije. Pogledajmo na trenutak situaciju iz pozicije zmije. Prezentirat ćemo ju sa srcedrapajućeg liberalnog stajališta i začiniti ju sa malo tužnih, simpatičnih klišeja kakve liberali često koriste.

Liberalno humanitarna verzija. Jadna zmija se našla u životnoj opasnosti. I ona je jedno od Božjih stvorenja sa pravom na život, slobodu i sreću. Tako i ona ima pravo na preživljavanje i podizanje svoje obitelji u miru, udobnosti i sigurnosti. Ona je majka. Ona je zapravo dobra majka koja želi zaštiti svoju djecu. Našla je toplo mjesto ispod dječjih kreveta koje je postalo dom za njenu obitelj. Zašto ne? Mjesto se činilo puno udobnije, toplije i sigurnije nego bilo koje mjesto izvan kuće. To što je netko izgradio tu kuću, nju nije zanimalo. Ona je pronašla svoje gnijezdo! To je njezin dom! Tu su se izlegla njezina djeca!

Na kraju krajeva, njezini preci su živjeli na toj zemlji puno prije nego su bijeli uljezi došli i počeli obrađivati njihovu zemlju, graditi svoja gnijezda i ubijati zmije. Ti bijeli uljezi su bili njezini/njihovi najveći neprijatelji! Treba ih ubiti! Ubij ovu bijelu majku! Ubrizgaj joj otrov što je prije moguće! Riješi se nje, njezine djece i njene vrste!

To bi bila razmišljanja koja bi prolazila kroz glavu zmije kad bi se ona mogla izraziti. Pošto se ona sama ne može izraziti, to će drage volje umjesto nje učiniti srcedrapajući liberali kroz svjetske medije, posebno ako će na taj način moći diskreditirati gledište Bijele rase.

Sa gledišta majke. Razjasnili smo gledište zmije. Ako situaciju gledamo iz majčine perspektive, zmija je za nju i njenu djecu i muža predstavljala neposrednu opasnost. To je bila zmija otrovnica koja nije od nikakve koristi ikome. Bila je ružna, odbojna, strašna i jako opasna za njenu obitelj. Gotovo instinktivno, zatukla je zmiju i njene mlade na smrt što je brže mogla i odnijela ostatke izvan kuće. Instinktivno je učinila ono što joj Priroda nalaže - zaštitila svoje i uništila svaku prijetnju svojoj obitelji, svojoj vrsti i sebi.

U slučaju majke, njena vrsta je Bijela rasa. Čak ne uključuje niti svu ljudsku vrstu. Ne uključuje niti divljačke crvenokošce koji su tad harali zemljom i također bili prijetnja njenoj obitelji i bijelim rasnim drugovima.

Vječni rasni konflikti. Pod ovim ugrubo mislimo na međurasne konflikte s kojima su suočene rase prirode od pamtivijeka do danas. Slatkorječivi liberali nas pokušavaju uvjeriti da se stanje promijenilo i da danas svi imamo zajedničke interese. 'Živi i pusti da žive', kažu oni. Još nam kažu da bi trebali i pridonositi očuvanju svake vrste, koliko god to bilo besmisleno ili štetno za nas. Ne misle samo na životinje, ptice, ribe i insekte, nego i na niže vrste, kako oni vole reći u cjelini - "ljudske vrste". To uključuje kanibale, australske bušmane, preostale divljake koji žive u šumama filipinskih otoka i kanibalske lovce na glave iz Nove Gvineje ili iz džungla Amazone. Koliko god ta plemena bila zaostala, glupa

i besmislenog postojanja, liberali tvrde da je naša 'kršćanska dužnost' štititi i njegovati takva plemena, pa čak i pomoći njihovu širenju i tetošiti ih, kao što trenutno činimo sa mnogim američkim Indijancima koji bi izumrli kad bi ih ostavili suprotstavljene civilizaciji bijelog čovjeka.

Samoubilačka kršćanska filozofija. Židovi i kršćani idu još dalje. Ne samo da kažu 'živi i pusti da žive' nego kažu da bi trebali voljeti svoje neprijatelje i da im trebamo pomagati, dok oni nas iskorištavaju. Pošto kršćanstvo očito može opstati samo u svijetu fantazije, u ovom svijetu ono znači samoubojstvo i glupost. Pošto će izazvati izumiranje vlastite rase, mislimo da su otišli dalje od uzrečice 'živi i pusti da žive'.

Nedostatak brige za Bijelu rasu. Ovoj glupoj liberalnoj filozofiji fali jedan važan dio. Dok ti 'dobročinitelji' plaču za aligatorima, zmijama, Indijancima i crncima, uopće ne vode brigu o opstanku najdivnije vrste – Bijele rase. Dok je obilje propagande napisano kako je bitno spasiti posljednjih 50 ždralova, nikad nisu istaknuli u medijima i objavili činjenicu da se Bijela rasa smanjuje i da joj prijeti izumiranje.

Samoubilačka liberalna filozofija. Ovo je posebno neobično s obzirom da je velika većina tih liberala, 'dobročinitelja' koji su najglasniji, i sami pripadnici Bijele rase.

Kako se dogodilo da Bijela rasa, čiji je talent za znanost, civilizaciju i kulturu napredniji od svih ostalih, ponajmanje brine o vlastitom opstanku i boljitku, a ponajviše o boljitku svjetskog šljama, pa čak i svojih neprijatelja?

Moramo ispraviti tu svijest. Kako bi razriješili tu dilemu, moramo prvo ispraviti naš način razmišljanja. Nekoliko je faktora koji su doveli Bijelu rasu na rub samouništenja, a jedan od njih je i ta zbunjujuća filozofija koja manipulira umovima bijelog čovjeka. Netko se petljao u proces razmišljanja bijelog čovjeka. Tko god to bio, taj nije zabrinut za opstanak Bijele rase, nego za njeno uništenje.

Bijela rasa je naša jedina briga. Idemo proanalizirati kako je došlo do toga da se više brinemo o našim neprijateljima nego o svojem preživljavanju. Kada kažemo 'preživljavanju', mislimo na preživljavanje Bijele rase, pošto nismo ptice, aligatori, crnci ili Indijanci. Pripadnici smo Bijele rase i kao takvi, na prvom mjestu nam mora biti briga za opstanak, širenje i poboljšanje Bijele rase.

Opstanak je nužan na račun drugih stvorenja. Tvrdimo da ne postoji vrsta na ovom svijetu čiji interesi i boljitak nisu u sukobu sa interesima i boljitkom druge vrste. Ne postoji nešto što se zove "zajedničko dobro" za svako stvorenje na ovoj planeti. Kada kojot ulovi zeca i donese ga svojoj obitelji kako bi ju nahranio, on čini dobro svojoj obitelji, ali je ujedno potpisao i smrtnu presudu obitelji tog zeca. Kada krdo lavova ulovi zebru, to znači obrok i obilje za lavove, ali za zebru znači smrt i uništenje. Kada čopor skakavaca napadne polje kukuruza, to predstavlja uništenje za kukuruz, katastrofu za farmera čije je polje, ali preživljavanje i hranu za skakavce. Interesi farmera i skakavaca nisu isti. Oni su dijametralno suprotstavljeni.

Opstanak vlastite vrste. Tako je svugdje u prirodi. Smrt jednog stvorenja je slastan obrok drugome. Kojoti ne brinu o blagostanju zečeva i ne grize ih savjest kad ih donesu doma za večeru. Niti bi trebali imati grižnju savjesti. Priroda im govori da upravo to trebaju činiti kako bi preživjeli. S druge strane, ni zečevi ne brinu o blagostanju kojota, te je pitanje života ili smrti hoće li uspjeti pobjeći kojotu kako ne bi postali njegova večera.

Očiti sukob interesa vrijedi za sve vrste pa čak i za sve podvrste. Priroda nam nalaže da se brinemo za svoju vrstu.

Vječna borba je cijena preživljavanja. Oni koji su slabi i tromi da se kompetentno bore, ostaju po strani i bivaju eliminirani u borbi za preživljavanje.

To vrijedi za cijele vrste i za pojedince. Darwin je to nazvao "preživljavanje najsposobnijih".

Nepromjenjivi Zakoni Prirode. Ovaj nepromjenjivi Zakon Prirode vrijedi za sve vrste kao i za pojedince. Priroda kontinuirano poboljšava svaku vrstu tako da je rješava slabih, nemoćnih, deformiranih, a kroz duže vrijeme priroda može odabrati vrstu koja ne može konkurirati drugim vrstama u opstanku i uništiti je. Ptica dodo nije više sa nama. Nema više velikih vrsta dinosaura koji su 50 milijuna godina dominirali Zemljom. Ali neke vrste dinosaura, npr. iguane još uvijek postoje jer su se prilagodile okolini, okolnostima i konkurenciji. S pozitivne strane, morski psi sa svojih 250 podvrsta su preživjeli svu konkurenciju, ledeno doba, okolinu koja se mijenjala kroz 200 milijuna godina…zaista dugo, dugo vremena.
Preživljavanje najsposobnijih. Isti strogi zakon vrijedi i za ljude. Na žalost termin "najsposobniji" ne znači nužno najinteligentniji ili najproduktivniji. 'Preživljavanje najsposobnijih' znači najsposobnijih za ostati živ, što može imati različite konotacije. Žohari su naselili Zemlju još za vrijeme dinosaura i još postoje, a znamo da nisu niti bolji, ni jači ili veći od dinosaura. Ali imaju veću sposobnost za preživljavanje. Zato su oni i danas sa nama, a dinosauri nisu. Važno je uočiti ovu distinkciju kad govorimo o 'preživljavanju najsposobnijih'.
Bijela rasa kao stvoritelj civilizacije. Moramo paziti na ovu distinkciju i kad razmišljamo o 'ljudskoj vrsti' kao takvoj. Nesumnjivo je Bijela rasa najinteligentnija, najsposobnija, najviše poduzetna i najučinkovitija rasa koja postoji, ili je ikad postojala, na ovoj planeti. Kada govorimo o stvaranju civilizacije, moramo napomenuti da je gotovo sve civilizacije stvorila Bijela rasa. Čak i hinduističku i kinesku civilizaciju je stvorio bijeli osvajač i nametnuo je obojenim rasama. Kada su nakon miješanja sa obojenima bijeli osvajači polako izumrli, te civilizacije više nisu napredovale ili su čak počele regresirati u propast. Ova tema je detaljnije obrađena u nekoliko poglavlja naše prve knjige, VJEČNE RELIGIJE PRIRODE.
Bijela rasa je ugrožena vrsta. Unatoč činjenici da je Bijela rasa superiorna svim ostalim rasama u kulturi, kreativnosti, produktivnosti, civilizaciji i gotovo u svem ostalom, ona polako gubi borbu za opstanak. Smanjuje se, dok se obojene rase množe i šire poput štakora.
Začudo, većina pripadnika Bijele rase nije ni svjesna te katastrofalne situacije. Mnogi od bijelih liberala, čija srca krvare za preživljavanjem zadnjih 50 američkih ždralova su čudno indiferentni prema izumiranju vlastite vrste.
Bijela rasa je programirana prema izumiranju. Činjenica je – Bijela rasa je na putu propasti, ide prema izumiranju i katastrofi. Iako su prirodi trebali milijuni godina da evoluira svoju slavnu kreaciju, ako Bijela rasa uskoro ne promijeni stav i ne počne djelovati, Bijela rasa kakvu mi znamo danas će biti iskrižana u još jednu glupu, nesposobnu obojenu rasu kroz iduće dvije generacije. Utopiti će se u poplavi obojenih masa, iz koje se više neće moći izbaviti. Jednom kad se Bijela rasa izmiješa, ne može se vratiti u prvobitno stanje, poput ispečena jajeta koje se više ne može vratiti u originalno jaje.
Nemojmo biti u zabuni glede toga – postoji snažni, namjerni program propasti kako bi se Amerika "pocrnila"! To pocrnjivanje Amerike nesumnjivo je najvažnija činjenica suvremene povijesti i začudo, zadnji koji su ju shvatili bili su njezine žrtve, Bijela rasa.
Židovi, naši smrtni neprijatelji. Židovska rasa radi na "pocrnjivanju" Amerike. Gurajući i propagirajući sa žestinom bez presedana u povijesti, Židovi idu prema svom ultimativnom povijesnom cilju – totalnom porobljavanju svih svjetskih rasa – i da svaki Židov živi kao kralj. Zašto oni žele spustiti bijelog čovjeka na stupanj moronskog mješanca kako bi zavladali svijetom? Pitanje samo sebi nameće odgovor. Morone je lakše kontrolirati nego inteligentnu, agresivnu i ratobornu opoziciju kao što je Bijela rasa oduvijek bila.
Iako Židovi rade na pocrnjivanju Amerika i miješanju Bijele rase u cijelom svijetu, njihov program ne uključuje miješanje Židova sa drugim rasama. Upravo suprotno, Židovi su jako svjesni svoje rase i tako je već

tisućama godina. Oni su najviše fanatični rasisti na Zemlji. Fanatično su lojalni jedino svojoj rasi. Njihov jedini nepromjenjiv zakon je: što je dobro za Židove je dobro – a što je loše za Židove je loše – točka. Na sve se gleda sa židovskog stajališta. Oni ne čine grešku gledajući svijet kroz oči zmije ili bilo koga drugoga. Oni gledaju na sve kroz oči Židova, sve se preispituje, objašnjava, promiče i uzima u obzir sa židovskog stajališta. Kao rezultat te rasne solidarnosti koja je polarizirana oko njihove židovske religije, Židovi danas kontroliraju novac, propagandne medije i svjetske vlade.

Bijeli čovjek u ulozi bespomoćne budale. Ovdje leži važna razlika između Židova i Bijele rase. Dok su Židovi nesumnjivo i nepokolebljivo posvećeni interesima Židovske rase, bijeli čovjek je kroz masovnu propagandu sveden na to da bude poslušni dobročinitelj, lomeći se u pokušaju da spasi ostatak svijeta. Stalno mu govore kako je "njegova dužnost", njegova odgovornost da subvencionira Hinduse u Indiji, Indijance u Americi, crnce u Biafri, u Ugandi ili u SAD-u, ili gdje god se nalazili. Stalno mu govore, kroz židovsku propagandu, da mora uzeti u obzir "potrebe" sveg ološa svijeta. Govore mu da gleda na život i na svijet kroz svačije tuđe oči, samo ne kroz svoje. Ukratko, programirali su ga da gleda svijet kroz zmijske oči – kroz oči svojih smrtnih neprijatelja.

Predrasude i diskriminacija. Postoje dvije ključne riječi koje Židovi jako učinkovito koriste kao oružje protiv Bijele rase. Te dvije riječi su: predrasude i diskriminacija. One su uvijek korištene protiv bijelog čovjeka, a nikad protiv Židova ili crnaca. One se koriste kako bi se bijeli čovjek osjećao krivim i kako bi oslabili njegovu obranu.

Svi imaju predrasude. Dopustite mi da vam kažem nešto više o predrasudama: svatko tko ima trunku mozga, ima i predrasude, te koristi diskriminaciju u pogledu svega – kolega, susjeda, odjeće, hrane, automobila, kućanstava itd. Crnci su prepuni predrasuda u korist crnaca, Židovi su najviše zaneseni varanjem, laganjem i krađom ukoliko je to u korist Izraela i općenito Židova. I suci imaju predrasude, kao i zakonodavci i političari, učitelji i novinari. Samo imbecil može proživjeti život bez predrasuda, a čak je i to dvojbeno.

Oružje protiv Bijele rase. Što je još novo? Ništa osim toga da je jedino Bijelu rasu uvijek optužuju da ima predrasude, da je "rasistička", a ona se glupo povlači pred ovom idiotskom optužbom poput Pavlovljevih psa dresiranih da sline. Značajka svakog slobodnog društva je sloboda izbora s kim se družiti. To očito znači i slobodu izbora s kim se ne želite družiti tj. odbiti ga. Kroz povijest ta sloboda izbora je bila jako važna svim ljudima i mi KREATORI, smo odlučni da nećemo dopustiti Židovima i crncima da nam uskrate to važno pravo.

Redefinirane predrasude. U svom punom smislu, predrasuda znači biti izbirljiv između mnogobrojnih opcija koje nam se nude u životu. Da bi bili kompetentni za donošenje takvih odluka, zdrav razum nalaže da takva osoba mora znati pravilno odlučiti – što je izraz inteligencije.

Izokrenuto značenje riječi. Židovi i crnci su "koristeći predrasude" kao oružje protiv bijelog čovjeka promijenili značenje riječi 'predrasuda'. Kroz godine oni su oblikovali njen smisao u ružnu, prljavu riječ, koja opisuje pojedinca sa predrasudama kao čudaka koji bez ikakvog razloga mrzi ljude koji su drugačiji od njega.

Upozorenje na neposrednu opasnost. Stanimo malo na loptu. Mi KREATORI nismo opsjednuti ikakvim čudnim navikama. Zapravo naša hladna logika izaziva strah i mržnju kod naših neprijatelja. Mi KREATORI nismo posebno zabrinuti što drugi misle ili čine, sve dok to ne postane prijetnja nama. Ako 500 milijuna ljudi želi vjerovati da su krave svete i ako nam to ne predstavlja prijetnju, nije nas briga za to. Ali kada snažna grupa kao židovska mreža ima vjeru i program stvoren da uništi naše obitelji, našu zemlju, da, i samu Bijelu rasu, tada to odmah privlači našu pažnju. Ne samo da ćemo to primijetiti nego ćemo i djelovati. To nas obavezuje da postanemo ekstremno energični, da se organiziramo i da se branimo pod svaku cijenu. Tada to postaje pitanje preživljavanja – učiniti to ili

umrijeti.
Rasna odanost. Mi KREATORI zauzimamo slijedeći stav: da, mi smo ponosni što smo rasisti. Da, mi imamo predrasude u korist Bijele rase, uvijek i svagdje. Mi to zovemo rasna odanost Bijeloj rasi i svakog tko nije odan Bijeloj rasi mi proglašavamo odvratnom izdajicom svoje vrste. Više ćemo reći o tome u slijedećim poglavljima, ali ja želim učiniti jasnim ovaj stav odmah na početku.
Zaključak. Sve prethodno navedeno vodi ka slijedećim zaključcima:
1. Priroda nalaže da se svaka vrsta brine samo o svojoj rasi i štiti ju od neprijatelja. Tu filozofiju ćemo nazvati svatko svome ili rasna odanost.
2. Ne smijemo više nikad promatrati stvari sa tuđeg gledišta, ni kroz zmijske, ni židovske oči, ni crnačke oči, ni sa gledišta bilo kojeg drugog neprijatelja.
Sve moramo mjeriti sa našeg gledišta, moramo sve uzeti u obzir sa stajališta bijelog čovjeka i ničijeg drugog.
3. Treći zaključak logično prati drugi i bit će kamen temeljac našeg religioznog mišljenja: naime: što je dobro za Bijelu rasu – to je najveća vrlina, što je loše za Bijelu rasu – to je najveći grijeh. To smo već naveli u našem Zlatnom Pravilu u prvom poglavlju i sada ponavljamo.
Nikad više ne smijemo biti izdajice svoje rase. Dok nastavljamo graditi filozofiju naše religije za preživljavanje Bijele rase, ne smijemo više nikad gledati svijet kroz zmijske oči. Ne zanima nas gledište zmije. Brinemo samo o jednom: o gledištu bijelog čovjeka, interesima bijelog čovjeka i boljitku bijelog čovjeka.
Čineći suprotno, postajemo izdajice svoje rase i kršimo same Zakone Prirode.
U slijedećem poglavlju ćemo pobliže pogledati instinktivnu sposobnost svakog bića da prepozna svog prirodnog neprijatelja i razjasniti ćemo što se dogodilo s tim instinktom kod Bijele rase.

REVOLT

STARI BROJEVI

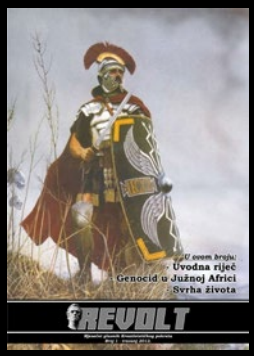

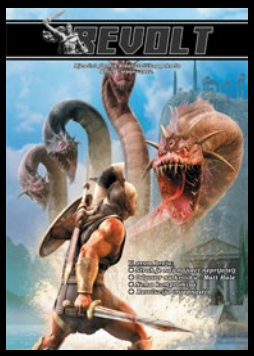

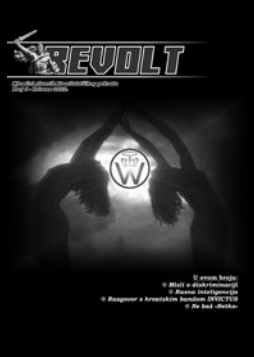

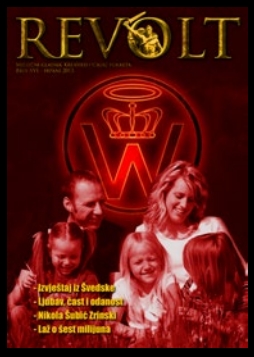

OČUVAJMO NAŠE NASLIJEĐE!
KREATIVISTIČKI POKRET HRVATSKA
www.creativitymovement.com/croatia